

Sygnatura akt II Ca 2340/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Nowak

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2014r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) (...)w K.

przeciwko S. J.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 16 czerwca 2014r., sygnatura akt I C 873/13 upr.

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Olkuszu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy oddalił powództwo o zapłatę z umowy kredytu i cesji wierzytelności wskazując, że wierzytelność jest przedawniona.

Powyższy wyrok zaskarżyła strona powodowa wskazując, że roszczenie nie przedawniło się.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, a wyrok podlegał uchyleniu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy zaniechał on zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 stycznia 1936 r., C 1839/36, Zb. Orz. 1936, poz. 315; postanowienia Sądu Najwyższego z 23 września 1998 r., II CKN 897/97, OSNC 1999, Nr 1, poz. 22; z 15 lipca 1998 r. II CKN 838/97, LEX nr 50750; z 3 lutego 1999 r., III CKN 151/98, LEX nr 519260; wyroki Sądu Najwyższego z 12 lutego 2002 r., I CKN 486/00, OSP 2003 Nr 3, poz. 36; z 21 października 2005 r., III CK 161/05, LEX nr 178635.; z 12 listopada 2007 r., I PK 140/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 2). Do nierozpoznania istoty sprawy przez sąd pierwszej instancji dojdzie w szczególności w razie przyjęcia przedawnienie roszczenia, jeżeli sąd pierwszej instancji sformułuje takie wnioski na podstawie samych tylko twierdzeń stron, czy po przeprowadzeniu ograniczonego postępowania dowodowego, a sąd drugiej instancji oceny tej nie podzieli (por. wyroki Sądu Najwyższego z 23 września 1998 r., II CKN 897/97, OSNC 1999, Nr 1, poz. 22; z 14 maja 2002 r., V CKN 357/00, LEX nr 55513).

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy nie podziela oceny Sądu I instancji, że doszło do przedawnienia roszczenia. Ponieważ pierwotny wierzyciel jest przedsiębiorcą, zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia wynosi trzy lata. Zgodnie jest z art. 123 § 1 pkt 1) k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Zgodnie z Wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 r. sygn. II CSK 203/11 wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia. Zatem wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został złożony w dniu 24 maja 2012, a więc przerwał bieg przedawnienia i przedawnione mogłyby być należności które stały się wymagalne przed 24 maja 2009r. Podkreślić należy, że pismem z 9 czerwca 2010 r. pierwotny wierzyciel wypowiedział umowę kredytu, ale zgodnie z paragrafem 2 ust 11 umowy kredytowej, skutek wypowiedzenia nastąpił po 30 dniach. Tak więc nawet jeżeli pismo wypowiedające umowę zostało by doręczone dłużnikowi w tym samym dniu to umowa ulegała by rozwiązaniu w 10 lipca 2010r. Skutkiem rozwiązania umowy jest postawienie całej należności w stan wymagalności. Dla przedawnienia ma to takie znaczenie, że przedawnienie zgodnie z art. 120 k.c. zaczyna biec dopiero od dnia wymagalności roszczenia. Tak więc całość dochodzonej należności nie jest przedawniona albowiem skutecznie został przerwany bieg przedawnienia (najpierw poprzez wszczęcie postępowania klauzulowanego, a potem egzekucyjnego).

Jednocześnie wskazać trzeba wskazać, że fakt i data wypowiedzenia umowy nie została przez pozwaną zakwestionowana, a zatem winna być uznana za bezsporną, natomiast okoliczności złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności oraz wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego były przedmiotem postępowania dowodowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386§4 k.p.c. uchylono zaskarżony wyrok i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania.